



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10994/2025
26.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Јасминке Обућина, Татјане Матковић Стефановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Андријана Ђинђић, адвокат у ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Лазар Савковић, адвокат у ..., ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању, вредност предмета спора 10.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2449/24 од 04.02.2025. године, у седници одржаној 26.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2449/24 од 04.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2449/24 од 04.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 179/24 од 23.01.2024. године, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство Уговор о доживотном издржавању заведен под бројем ОПУ: 128-2016 од 27.01.2016. године закљученог између сада пок. ГГ као примаоца издржавања и тужене ВВ, као даваоца издржавања. Обавезани су тужиоци да туженој накнаде трошкове парничног поступка у износу од 283.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2449/24 од 04.02.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена је првостепена пресуда. Одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је дала одговор на ревизију. Трошкове није тражила.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23 - др. закон) да би се дозволило изузетно одлучивање о ревизији.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за утврђење ништавости уговора о доживотном издржавању који је тужена закључила са пок. ГГ као примаоцем издржавања. Нижестепени судови су из свих изведених доказа закључили да потпис покојног ГГ није фалсификован, те да је пок. ГГ закључио уговор у форми јавнобележничког записа пред јавним бележником својеручно потписавши уговор, чиме је изразио слободну и стварну вољу за закључење уговора о доживотном издржавању са туженом ВВ из

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. У ревизији се претежно оспоравају утврђене чињенице у вези аутентичности потписа пок. ГГ на уговору о доживотном издржавању, што представља оспоравање утврђеног чињеничног стања које се у поступку по посебној ревизији не може истицати. Указивање на погрешну примену Закона о облигационим односима којим су уређене правне последице недостатка воље за закључење уговора, није од утицаја на изузетну дозвољеност ревизије имајући у виду да се у ревизији не указује која то правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана треба размотрити, нити да ли је потребно ново тумачење.

У складу са наведеним, Врховни суд је применом члана 404. став 2. одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета дана 20.07.2018. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 33. став 2. Закона о парничном поступку прописано је да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Како у конкретном случају вредност предмета спора коју су тужиоци означили у тужби не прелази законом прописани цензус од 40.000 евра у динарској противвредности

по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужилаца није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић